

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en livsvarig aarlig Hædersgave til Deltagerne i Kampen for Fædrelandet i Aaret 1864.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 413).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Finansministeren:

Til § 1.

I sidste Linie ændres: „hvert Aar fra 15. Februar 1914“ til: „første Gang fra 15. Februar 1914, derefter fra hvert Aars 15. Januar“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie. Efter dette vil Tidspunktet for den anden Udbetaling af Hædersgaven til Krigsdeltagerne falde en Maaned tidligere, end det var bestemt i det oprindelige Forslag. Tidspunktet vil fra 1915 blive den 15. Januar i Stedet for den 15. Februar. Dermed mener jeg at imødekomme en Hensetting, der under første Behandling blev rettet til mig af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) paa hans Partis Vegne. Jeg har ikke anset det for forsvarligt at strække sig videre end til at gøre det første Aar, i hvilket Hædersgaven kommer til Udbetaling, til et Aar paa 11 Maaneder i Stedet for 12. Jeg maa maaske føje til, at naar der sættes en ganske bestemt Dag som Forfaldsdag for Hædersgaven, skal dette forstaas saaledes, at naar en Krigsdeltager er i Live den Dag, har han Ret til Forudbetaling af Hædersgaven, ligesom hans efterladte, hans Bo, hvad man vil kalde det, har Ret til at faa Beløbet udbetalt, hvis han dør i Aaret. Der kan jo nemlig ikke være Tale om, at man paa den Dag, som angives, kan udbetale til alle de 20,000 den Hædersgave, der tilkommer dem. En saadan Ekspedition er ikke ret tænkelig, særlig ikke første Gang. Det fordres jo af dem, der skal modtage Hædersgaven, at de indgiver Andragende derom og udfylder et Skema med forskel-

lige Rubrikker. Derefter skal Andragendet og Skemaet prøves, og der skal sendes Besked til den vedkommende om, at Hædersgaven kommer til Udbetaling. Ærede Medlemmer vil se, at det er umuligt at gøre dette indenfor et kort Tidsrum, der-til kræves i Virkeligheden Maaneder. Men dette vil ikke komme til at gælde ved de næste Udbetalinger, hvor alt i Forvejen er bragt i Stand, saa at naar Manden melder sig, faar han med det samme sine Penge. Jeg vilde kun føje dette til for at fremhæve, at det er nødvendigt at have en bestemt Dag i Aaret som Udbetalingsdag.

J. C. Christensen: Det stillede Ændringsforslag er ganske sikkert en Imødekommen af det Ønske, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte, men Ønsket gik videre, end det har været muligt for den højtærede Finansminister at imødekomme, idet man fra vor Side ønskede, at Udbetalingen skulde ske til Jul. Nu har den højtærede Finansminister ikke ment, at dette kunde lade sig gøre, og jeg mener ikke, at Tingen er saa stor, at det er værd at gøre videre Indvendinger mod det stillede Ændringsforslag. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at det er rigtigt at have en fastsat Dag for at kunne konstatere, at vedkommende har en Ret, som kan overgaa til hans Arvinger; det er ogsaa den Praksis, der hidtil har været gældende med Hensyn til den forrige Hædersgave.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag (se foran) vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2367), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—3

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.